

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17571/2023
22.08.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари тужиоца Предузеће „Витамил“ ДОО Ниш, чији је пуномоћник Милан Младеновић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство финансија, Привредни суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Нишу, ради накнаде имовинске штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Нишу Гжрр 62/2023 од 15.03.2023. године, у седници одржаној 22.08.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ решење Апелационог суда у Нишу Гжрр 62/2023 од 15.03.2023. године и решење Вишег суда у Нишу Прр1 1-22 од 01.12.2022. године и спис **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно одлучивање о жалби тужене.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Нишу Гжрр 62/2023 од 15.03.2023. године, одбијена је као неосновна жалба тужене и потврђено решење Вишег суда у Нишу Прр1 1/22 од 01.12.2022. године којим је одбачена као неблагоприятна жалба тужене Републике Србије – Министарство финансија, Привредног суда у Нишу од 22.11.2021. године изјављена против пресуде Вишег суда у Нишу Прр1 1/22 од 21.10.2022. године.

Против наведеног решења ревизију је благовремено изјавила тужена.

Испитујући побијано решење, у смислу члана 408. у вези члана 420. став 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је закључио да је ревизија тужене основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према стању у списима пресудом првостепеног суда Прр1 1/22 од 21.10.2022. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете изазване повредом права на суђење у разумном року

исплати новчане износе наведене у изреци те пресуде и накнади парничне трошкове. Ту пресуду заступник тужене примио је 03.11.2022. године, а жалба је у суду примљена 22.11.2022. године, па је првостепени суд решењем Прр1 1/22 од 01.12.2022. године жалбу тужене одбацио, као неблаговремену. Апелациони суд у Нишу решењем Гжрр. 62/23 од 15.03.2023. године одбио је жалбу тужене и првостепено решење потврдио. Тужени у ревизији наводи да је жалбу против првостепене пресуде експедовао 17.11.2022. године, преко пријемне књиге поште, где је иста заведена под редним бројем 16 и под бројем П 51/22 (број предмета тужене), те тужени сматра да је жалба благовремена, а побијано решење незаконито. Према службеној белешци поступајућег судије првостепеног суда према испореченом списку пошиљки преко поштанског преградњака за 22.11.2022. године, пошиљка под ознаком РЕ...РС пристигла је у Виши суд у Нишу 22.11.2022. године у 08,32 сата. Та пошиљка јесте пошиљка на коју указује тужена и која је назначена у пријемној књизи – листу 17.11.2022. године под редним бројем 16. Та пошиљка на коју се указује жалбом тужене јесте упућена Вишем суду у Нишу у који је приспела 22.11.2022. године, али се са сигурношћу не може утврдити садржина те пошиљке, нити се може утврдити зашто у спису у прилогу жалбе од 22.11.2022. године није здружен никакав коверат. Према службеној белешци службеног лица парничне писарнице Вишег суда у Нишу АА жалба тужене изјављена против првостепене пресуде примљена је у Вишем суду у Нишу непосредно у 09,22 сата дана 22.11.2022. године. Наведено службено лице извршило је увид у експедициону књигу Државног правобранилаштва, где се види да пошиљка са наведеним бројем предата пошти дана 17.11.2022. године. Међутим, шта је у наведеној пошљици која је предата дана 17.11.2022. године да ли је то предметна жалба не може се са сигурношћу утврдити. Жалба је у предмет првостепеног суда унета без коверте и констатовано је да је примљена непосредно у суду 22.11.2022. године.

Имајући у виду ове чињенице, нижестепени судови су закључили да не могу са сигурношћу да утврде садржину пошиљке РЕ...РС и да због тога сматрају да је жалба предата непосредно 22.11.2022. године, па је истекао рок из члана 367. став 1. ЗПП. Стога су жалбу, као неблаговремену, одбацили применом члана 378. став 1. и 2. ЗПП.

По оцени Врховног суда, аргументација нижестепених судова о неблаговремености жалбе није довољна. Наиме, по пријемној књизи поште дана 17.11.2022. године под редним бројем 16 предата је пошиљка која носи ознаку П 51/22 као и одговор на тужбу туженог у предмету Прр1 1/22, који је послат поштом. Према пријемној књизи поште пошиљка РЕ...РС је за предмет Прр1 1/22, јер носи ознаку П 51/22. Након пресуде Прр1 1/22 од 21.10.2022. године у тај предмет није примљен ниједан други поднесак, осим жалбе туженог. Нижестепени судови нису објаснили зашто би тужени пре истека рока за жалбу 17.11.2022. године у књигу поште уписао број свог предмета П 51/22, а ниједан други поднесак за предмет Прр 1/22 није примљен у суд, У ситуацији када је пошиљка предата 17.11.2022. године под бројем РЕ...РС стигла у суд 22.11.2022. године и она носи ознаку списка туженог који се шаљу у предмет Прр1 1/22, као и сви други поднесци у том предмету, оцена суда да се не зна шта је садржина те пошиљке је нејасна.

Сагласно наведеном, Врховни суд је закључио да се у ревизији основано указује на погрешно оцењену благовременост жалбе, па је применом члана 415. став 1. У вези члана 420. став 6. ЗПП одлучено као у изреци.

У поновном поступку нижестепени судови ће имати у виду изнето у овом решењу, па ће поново ценити благовременост жалбе туженог, а потом донети правилну и закониту одлуку.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**